

ЯК ПІДГОТУВАТИ УРОК, ЩО ЗАЛУЧАЄ ВСІХ УЧНІВ

Вчителю, навіть якщо він має значний досвід роботи в школі, рекомендується складати детальний план уроку із зазначенням загальної теми та цілей, яких він прагне досягти, запланованих методик, вправ та матеріалів для використання. Така ретельна підготовка суттєво економить час на організаційні моменти впродовж уроку та допомагає тримати увагу дітей.

До того ж деталізований конспект допоможе педагогу залучити до активної роботи всіх учнів, у тому числі й дітей з особливими освітніми потребами. Фінські експерти радять **підготувати план уроку у вигляді таблички, де детально прописати:**

- таймінг для кожної активності;
- дії вчителя (наприклад, знайомство, пояснення цілей та мети уроку, розподіл на групи тощо);
- завдання педагога в кожній його активності (знайомство – для встановлення довіри з дітьми, комфортної атмосфери на уроці, поділ на групи – для підтримки активного навчання та навчання з допомогою однолітків);
- інструментарій учителя в кожній діяльності (знайомство – виконати вправу “доторкнись до мене”, поділ на групи – роздати кольорові папірці-маркери групи);
- перелік додаткових матеріалів для кожної активності (кольоровий папір, маркери тощо);
- оцінювання та диференціація – методика оцінювання прогресу кожного учня, а також методики, які можна застосувати, якщо не всі діти готові до спільного виконання завдання (наприклад, коли дитина не може написати, запропонувати їй намалювати відповідь).

Фінські педагоги впевнені, що кожна дитина має право на рівні можливості в навчанні. Це означає, що є діти, які потребують більшої підтримки, що визначається рівнем їхнього розвитку та потребами. Ідея в тому, щоби надати таку допомогу дитині якомога раніше. А для цього педагог має знати сильні сторони та потреби кожного учня, що, власне, і є тим базисом, на якому відбувається індивідуальна траєкторія навчання.

Наприклад, на уроці літературного читання в молодших класах учитель може застосувати **диференційований підхід**, коли учні, які вже мають навички читання, озвучують друкований текст для тих, хто тільки ознайомилися з літерами. Інші діти можуть переказувати за малюнками чи слідувати за читанням інших. Так діти вчаться одне від одного, й ефективність зростає.

Або на уроці з природничих дисциплін учитель може роздати картки з малюнками тварин та птахів, які діти впродовж уроку разом групують за окремими ознаками на дошці, сліdkуючи за поясненням учителя чи обговорюючи нові знання. Кожен учень задіяний і має змогу висловитися (якщо не словами, то дією – наприклад, прикріпити свою картинку в потрібне місце).

Вчителю рекомендується будувати заняття з вивчення нової концепції так:

1. Загальне ознайомлення дітей із концепцією, а також її застосування в різноманітних контекстах.

2. Виявлення наявних знань дітей (через запитання чи активності) та їхній розвиток у процесі навчання.
 3. Спільне навчання на основі діалогу (обговорення концепції в класі або групах).
 4. Постановка цілей навчання (вчитель робить це разом з учнями).
 5. Пояснення взаємозв'язків нової концепції зі знаннями, які вже мають учні (наскрізне викладання).
 6. Акцентування на метакогнітивних навичках (тобто учні починають розуміти, для чого вони вивчають концепцію, де їм знадобляться ці знання й що вони можуть із ними робити далі, у тому числі, як їх поглиблювати).
- Результатом підходу, вважають фінські педагоги, є формування метакогнітивних навичок учнів. Тобто вони починають усвідомлювати свої дії впродовж навчання, зацікавлені у виборі, можуть оцінити індивідуальні стратегії навчання та запам'ятовування, а також регулювати свої емоції та поведінку, увагу й концентрацію.